

Ale wělka něgnada sagna naš dalofo do
 morja a ragnu lož blisko pschi jadnej kupa
 na podmorske kamenscžo a wosta stojeza.
 My stschelachmy s kanunami, ab nam snaž
 něcht na pomoc pschisček a kschěchmy we
 loži wostasch. My puschczichmy tež schytně
 zarne, ab nam pomogli wodu s lože hu-
 lewasch. Ale lěbda běchu te liche, ga ně-
 pomogachu, ale wsechu našche zołny a se-
 skofachu do nich, ab naš wostawili a hu-
 jěli. Zo možachmy jim napscheschimo zynisch?
 Sich běšcho wožymžasjet a my běchmy pšch-
 nasczo, a huschej togo běchu nam našche
 bušchki sebrali. Bžes zołna na roskamanej
 loži wostasch, to něběšcho možno, my jich
 togdla pšchošachmy, aby naš šobu wšeli.
 A woni dachu še napschošusch, wsechu naš
 do zołnow, ale dejachmy bžes wery k nim
 pschisch. Sa namogu še dospěz na jich pschi-
 jasnosczě dožiwasch. My běchmy přerwe
 pscheschimo nich wělgin twarde a něsmilne
 byli, ale woni nam něto taku škoscž se škoscžu
 něpšaschichu. My kschěchmy k blishej kupa
 jěsch, ale wětsch nam sadorascho a sagna
 naš na morjo. Tak kolebachmy še ze ku-
 noz na morskich žwalach, a akle na drugi
 žen pschizěchmy k jadnej kupa, zož běchu
 hobydlare wělgi pschijasne s nami. Pschi
 nich šmy až do něta bydlili, kuždy tak dere
 ak možascho. My lojachmy ryby, a woni
 nam pokasowachu, kotre korene a kati šad
 na jich kupa jo k jězi. Sa našchych zarnych
 běšcho to dobre, pscheto woni něběchu lep-
 schego sesnali. Gano žajtscha pak pschigna
 winikojške wojnstwo a napadnu našchu kupu.
 My žaržachmy sa našchu škuschnoscž, až